

Mededelingen van het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

VRAAG EN ANTWOORD OVER DE DIRECTEUR FAUNABEHEER

[156:907]

Op de schriftelijke vragen van het plotseling overleden lid van de Eerste Kamer, mr. W. Rip over de directeur van het faunabeheer, heeft de minister van landbouw, visserij en voedselvoorziening a.i., ir. C. Staf het volgende geantwoord:

1. Heeft de minister kennis genomen van de feiten, gesignaleerd in het „Gelders Dagblad“ dd. 24 januari j.l. omtrent de wijze, waarop de directeur van de afdeling faunabeheer zijn functie als rijksambtenaar uitoefent?

1. De ondergetekende heeft kennis genomen van een in deze vraag bedoeld artikel in enige edities van de Gelderlander-Pers van 24 januari l.l.

2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, is de minister dan bereid een nader onderzoek in te stellen naar de in dit artikel genoemde feiten?

2. Op 2 februari l.l. heeft de ondergetekende opdracht gegeven tot een ambtelijk onderzoek naar de waarde, welke moet worden gehecht aan tegen de desbetreffende ambtenaar geuite bezwaren.

3. Is het naar de mening van de minister juist, dat een ambtenaar, die in verband met zijn functie en bevoegdheden het afschot van grof wild, enz. bepaalt, ook aan particuliere jachtpartijen op dat grofwild deelneemt?

3. De ondergetekende is van oordeel, dat hoewel het deelnemen door de betrokken ambtenaar aan particuliere jachtpartijen geenszins behoeft te wijzen op, noch behoeft te leiden tot onzuivere betrekkingen, zelfs de schijn dient te worden vermeden. Steeds heeft gegolden dat de ambtenaar geen vrijheid had dergelijke gastvrijheid aan te nemen, tenzij met toestemming van zijn hoogste chef; dit is ten hoogste enkele malen 's-jaars geschied, in sommige jaren in het geheel niet voorgekomen. De ondergetekende zal aan deze gedragslijn de hand houden en terzake diligent blijven.

4. Acht de minister de door de directeur van de afdeling faunabeheer gegeven persvoorlichting wel objectief voor alle daarbij betrokken belangen?

4. In het bijzonder wanneer het gaat om zaken waarbij vele en tegenstrijdige belangen in het geding zijn of kunnen worden geacht in het geding te zijn, zal, naar de mening van de ondergetekende, zelden of nooit alom worden erkend dat enige persvoorlichting voldoet aan de eis van „objectiviteit voor alle daarbij betrokken belangen“.

Een aantal dagbladartikelen, welke kennelijk waren gebaseerd op inlichtingen van de Directeur van het Faunabeheer, hebben aan de ondergetekende de indruk gegeven dat de bedoelde ambtenaar zich heeft bepaald tot mededelingen omtrent zijn taak en omtrent de wijze waarop hij deze uitvoert.

De ondergetekende tekent hierbij aan dat hem niet is gebleken dat de taakopvatting van de betrokken ambtenaar niet zou hebben gestrookt met de hem door de ambtsvoorgangers van de ondergetekende gegeven directieven. De ondergetekende heeft te zijner nadere oriëntering enkele rapporten en adviezen gevraagd. Daar hij deze ten dele nog wachtende is, vermag hij niet mede te delen of hij, mede hierin, aanleiding zal vinden andere beleidslijnen te bepalen.

5. Acht de minister het niet wenselijk, gezien de veelzijdigheid van de daarbij betrokken belangen, dat ten aanzien van het faunabeheer advies wordt uitgebracht door een ter zake kundige commissie, waarin de verschillende belangengroeperingen vertegenwoordigd zijn?

5. Deze vraag wordt bevestigend beantwoord. De ondergetekende vestigt er de aandacht op, dat op dit gebied in het algemeen o.m. reeds werkzaam zijn de Voorlopige Natuurbeschermingsraad (met de Faunacommissie) en de Jachtraad. Met deze lichamen, waarvan de Directeur van het Faunabeheer adviserend lid is, bestaat een intensief contact.

Voor zoveel betreft de problematiek van speciaal het z.g. wildreservaat op de Veluwe, zij vermeldt dat de Commissaris der Koningin in de provincie Gelderland, in de eerste helft van januari daartoe door de ondergetekende aangezocht, een commissie heeft gevormd ter bestudering van de hier aan de orde zijnde materie; in de commissie zijn de onderscheidene belangengroepen vertegenwoordigd.

HERTENRESERVATEN EN WILDSTAND OP DE VELLUWE,
EEN GESPREK MET MINISTER STAF

Ch. Noë, Toeristen Kampioen, 22 (4) 1959 (99—100).

[156.2 : 907.13]

„Over de kwestie van de hertenreservaten op de Veluwe is al weer veel nieuws te melden.” Zo lezen wij hier :

„De Commissaris der Koningin in de provincie Gelderland, mr. H. W. Bloemers, heeft op verzoek van de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening ad interim, ir. C. Staf, een kleine commissie benoemd, die de kwestie zal onderzoeken en advies aan de Minister zal uitbrengen.

Op initiatief van de Vereniging van Boseigenaren en de Ned. Bosbouw Vereniging is een commissie ter bestudering van het wildvraagstuk ingesteld. Deze zal over de grote toeneming van rood- en reewild en de toenemende schade aan de landbouw en de bosbouw gegevens verzamelen en nagaan welke grofwildstand aanvaardbaar is, ook uit het oogpunt van natuurbescherming en verkeersveiligheid.

De Contact Commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming heeft in een brief aan de Minister als haar mening uitgesproken, dat de afsluiting van recreatieterrein ten behoeve van hertenreservaten slechts mag geschieden na planologisch overleg en, voor zover deze maatregelen worden genomen met een beroep op de recreatie, onder gemeenschappelijke verantwoording van de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening en de Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen.

Het Eerste Kamerlid, de heer Rip, heeft (kort voor zijn plotseling overlijden) aan Minister Staf vragen gesteld, die wij hier afzonderlijk bijvoegen met de gegeven antwoorden. Voorts had een aardig vraaggesprek met de Minister plaats, dat wij in zijn geheel laten volgen.

„In een gesprek dat wij hadden met Minister Staf, verklaarde deze bewindsman, overtuigd te zijn van de noodzakelijkheid zich te laten voorlichten over de vraag of de instandhouding van hertenreservaten mogelijk is, of het de moeite waard is en wat het kost. Dat moet z.i. breder worden onderzocht dan tot dusverre is gebeurd. Als minister wil ik nog geen definitieve uitspraak doen, aldus de heer Staf, maar als ex-bosbouwer — die de schade, door de herten aan de bossen toegebracht, zeer ernstig vindt — en als amateur-jager sta ik niet vreemd tegenover de problemen die hier aan de orde zijn. Het spijt mij, dat ook de persoon van de directeur faunabeheer bij de kwesties rondom de hertenreservaten en de wildstand in het geding is, de heer Schuitemaker is echter een van mijn ambtenaren en ik zal mij daarover dus in dit gesprek verder niet uitlaten.

Ik zou zeker niet willen zeggen, dat de herten maar opgeruimd moeten worden, maar wel ben ik enigszins sceptisch gestemd ten opzichte van het streven, het specifieke Veluwe hert te bewaren. Ik ben namelijk van mening dat het Veluwe hert niet meer bestaat — evenmin als het Veluwe heideschaap — en ik vind het onwettelijk de herten door speciale voeding betere geweien te geven en te denken dat je daarmee het Veluwe hert in kwaliteit verbetert.

Ik vraag mij wel eens af of de toeristen die grofwild willen zien, niet genoeg hebben aan de Hoge Veluwe en het Kroondomein. Er is nog een ander punt dat mij bezig houdt. Gaat het niet te ver, de eigenaars van particuliere terreinen te verplichten, een bepaald hertenareaal te gedogen zonder dat ze er enige zeggenschap over hebben.

— Betreft het hier dan niet voornamelijk staats- en gemeentegronden, Excellentie ?

— Nee, zeker niet. Het gaat om een veel groter terrein dan dat als rustgebied voor de herten afgesloten stuk van 600 hectaren bij Hoenderlo en de omgeving daarvan. De Rijksjachttopzieners werken in een gebied van 17000 hectaren en ze komen op tal van particuliere terreinen. Ze kunnen daar op een kinderachtige manier optreden tegen kleine overtredingen van het publiek en ik kan me indenken, dat de grondeigenaren zeggen : als er opgetreden moet worden, zal ik dat zelf wel doen. Door een te strak optreden van de jachttopzieners bestaat het gevaar, dat de grondeigenaren onpopulair worden bij het publiek. Door de eigenaren medezeggenschap te geven, zou er al veel worden verbeterd. Ik wil natuurlijk afwachten hoe de adviezen zullen luiden die ik heb gevraagd, voordat ik een definitief oordeel vorm, maar als mijn voorlopige mening kan ik wel zeggen, dat het mij juister toelijkt, een regeling te treffen die ook de jagers en de bouseigenaren invloed geeft waar het de uitvoering van de jachtwet betreft. Het geven van afschotvergunningen moet m.i. niet aan de directeur faunabeheer worden overgelaten. En als een eigenaar schade lijdt, moet die worden betaald uit het Jachtfonds.

— Vindt u het kunnen gadeslaan van de herten van groot belang voor hen, die ontspanning zoeken in de natuur ?

— Ik ben van mening, dat de waarde van de herten voor de recreatie niet opweegt tegen de bezwaren van de beperkende bepalingen. Ik weet wel, dat de meeste vacantie-gangers nu nog dicht bij de tocht wegen blijven en als het ware dicht zijn op de bossen in te gaan. Maar dat zal toch moeten veranderen en het oog dient op de toekomst te worden gericht. Het aantal recreatiezoekenden wordt steeds groter, op den duur zullen deze mensen zich toch in de bossen moeten verspreiden. De bossen dienen dus zoveel mogelijk te worden opengesteld. Moet je nu verdedigden mensen tegenhouden om aan honderd pensgeherten te laten zien? Dat vind ik niet. Ik geloof, dat het recreatiebelang ook zwaarder moet wegen dan het natuurbeschermingsbelang. Van wetenschappelijke waarde zijn op de Veluwe slechts enkele terreinen, de grote stukken moeten worden opgehouden voor de recreatie.

— Wat denkt u van het plan om niet alleen bij Hoenderlo, maar ook bij Elspeet een hertenreservaat te stichten?

— Daar lijkt het mij eerst recht overbodig: je hoeft maar even een hek door te rijden en je kunt in het Kroondomein zoveel herten zien als je wilt.

— Hoe is uw oordeel over de vele rasters die ter wille van de herten de laatste jaren zijn aangebracht?

— Al die rasters en hekken zijn hinderlijk voor wie ongestoord van het buiten zijn wil genieten. Het hoge raster bij Hooger-Buurlo vind ik bijzonder ontsierend. Natuurlijk kun je met rasters wel wat doen om de herten te leiden, maar dat is zó kunstmatig, dat ik zou zeggen: maak er dan liever een wildbaan van.

Zoals ik al zei, ik wil eerst de rapporten van mijn adviseurs afwachten en sta open voor allerlei oplossingen. In de commissie-Bloemers zitten deskundigen op het gebied van de bosbouw, de landbouw, de jacht, de natuurbescherming, de recreatie en ook de directeur van het Instituut voor toegepast biologisch onderzoek in de natuur maakt er deel van uit. Laten zij mij eerst maar eens vertellen wat zij er van vinden. Het ligt niet in mijn bedoeling tot een beleidsverandering over te gaan. Begin april zal ik wel over voldoende gegevens beschikken om mijn standpunt te bepalen en dan hoop ik een goed advies te kunnen geven aan mijn opvolger in het nieuwe kabinet."

Het Algemeen Handelsblad, dat van dit vraaggesprek nota nam in een kort bericht, voegt hier aan toe: „Literair betrof de minister in dit gesprek niet de ontsteking rondom militaire terreinen noch de moeilijkheid in de belang van de recreatie in overeenstemming te brengen met de militaire behoefte aan oefenterreinen."

HERTEN

Niet zo gauw heeft Staf aangekondigd dat hij als minister van oorlog weigert terug te keren, of de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten constateert dat er te veel edelherten op de Veluwezoom leven, en aangezien edelherten zoals men weet geen natuurmonumenten zijn, moet daar iets aan gedaan worden. Men kan zich natuurlijk afvragen wie we in plaats van Staf aan oorlog krijgen — maar dat rust in de schoot van Beel. Een sterke figuur zou onder de huidige omstandigheden misschien aanbeveling verdienen — een minister die alle divisies aan de zoom samentrekt en daardoor aan het vrij en vrijend spel der herten een einde maakt anders gaat de bosaanplant naar de maan. En men weet: de bosaanplant op de Veluwe mag niet naar de maan gaan, althans niet door middel van het edelhert dat ook defensief geen waarde heeft. De situatie is op het ogenblik zo, dat de beesten het jonge hout aanvreten en met hun geweien vernielen. Blijven ze zich echter vernietigend, dan moeten er vandaag of morgen ook een paar kanonnen aan geloven, dan is de Harskamp in gevaar, dan lopen de oefeningen in het honderd, dan zijn we met ons verdedigingsstelsel nergens meer.

En daarom moeten we iets aan die herten doen. We moeten ons niet laten intimideren, we moeten hun ultimatum afwijzen, we moeten hun streken in de gaten houden. Als ze zich aan Hoenderlo vergrijpen, dan is er geen alternatief meer; dan leggen we de conventionele wapens terzijde, en gaan er met raketten op af. Men begrijpe ons goed: dit betekent niet dat er geen vreedzame samenwerking tussen ons en die herten mogelijk is. Wij zijn zelfs bereid hun delegaties in Den Haag te ontvangen, en hen voor eventuele adviezen naar de Vereniging voor Sexuele Hervorming te verwijzen. Maar we mogen niet zwak zijn, ze moeten ons sterk weten. De Veluwe behoort aan onze artillerie; dat moeten die dieren goet onthouden.

Alg. Handelsblad van 24 maart 1959.

Mededelingenblad Landbouwschap, 5 (1) 1959 (22—23)

[931]

Met verwijzing naar ons Boswetnummer, het decembernummer 1958, nemen wij hier nog de mening van het Landbouwschap over. Het Landbouwschap heeft namelijk op 25 november het volgende schrijven gezonden aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, inzake ontwerp Boswet (5308):

„Ook voor de landbouw is een nieuwe regeling ter bewaring van bossen en houtopstanden van betekenis. Het bestuur van het Landbouwschap heeft daarom met veel belangstelling kennis genomen van het op 17 sept. j.l. ingediende ontwerp Boswet. Over het algemeen heeft deze regeling weinig principieel bezwaar ontmoet. Het bestuur waardeert het dat de nieuwe bepalingen zo eenvoudig mogelijk gehouden zijn, onder vermijding van nodeloos perfectionisme. Dit moge bepaaldelijk als een bijzonderheid worden aangemerkt in vergelijking met andere, zeer ingewikkelde nieuw getroffen regelingen betreffende het agrarisch grondgebruik. Anderzijds heeft dit streven naar eenvoud tot het achterwege laten van enkele bepalingen geleid welke bezwaarlijk gemist kunnen worden, zoals hierna zal worden betoogd.

Verplichting tot herbepanting.

De regering is na zorgvuldige afweging van het voor en tegen tot de slotsom gekomen dat de ook thans bestaande verplichting tot herbepanting na velling of op andere wijze tenietgaan van houtopstanden moet worden gehandhaafd. Zonder deze zou, gezien de sterke agrarische bevolkingsdruk, achteruitgang van het bosareaal in Nederland hiervan het onvermijdelijk gevolg zijn. Dit is niet te dulden wegens de grote, hierbij betrokken volksbelangen.

Het Landbouwschap moge hierbij in herinnering brengen, dat in december 1953 het toenmalige bestuur van de Stichting voor de Landbouw zich uitsprak tegen handhaving van deze ingrijpende verplichting op grond van de volgende redenen:

Verstarring van het op een willekeurig tijdstip in het verleden gefixeerd gebruik van de grond en hieruit voortvloeiende ernstige belemmering zo niet onmogelijkheid om een onder de gegeven omstandigheden meest doelmatige en verantwoorde exploitatie te verwekelijken.

Het bos wordt reeds beschermd door middel van planologische maatregelen.

De remmende werking van het kapverbod.

Het achterwege laten van subsidie bij ontginning van bosgrond tot landbouwgrond.

Het steeds groeiende bosbezit van de Staat, lagere overheden en van verenigingen en stichtingen.

De werking van de Natuurschoonwet.

Het belangrijkste van deze argumenten, de teweeggebrachte verstarring in het grondbezit, geldt thans minder zwaar dan in 1953. De laatste jaren heeft de minister van Landbouw een aanmerkelijk grotere soepelheid betracht bij de overdracht van herplantplichten naar elders gelegen gronden, eventueel aan andere eigenaren toebehorend. Blijkens de M.v.T. aan andere eigenaren toebehorend. Blijkens de M.v.T. ligt het in de bedoeling deze soepelheid te handhaven, voorzover het bosbelang zulks gedooft. Een krachtens art. 3, lid 1, uit te vaardigen algemene maatregel van bestuur zal o.a. hiervoor nadere voorschriften bevatten. Het Landbouwschap zal in de gelegenheid worden gesteld over het ontwerp hiervan zijn mening kenbaar te maken (lid 3).

In hoeverre bij uitsluiting het bosbelang criterium bij de beoordeling van overdrachten van herplantplichten zal moeten zijn, lijkt nog de vraag. Veeleer zou het Landbouwschap deze vraag willen toetsen aan het algemeen belang, zodat een afweging van bos- en landbouwbelang plaats kan vinden.

De bescherming van het bos door planologische regelingen werd voorheen van de zijde van de natuurbescherming als niet doeltreffend beschouwd. Het wil het Landbouwschap deze vraag willen toetsen aan het algemeen belang, zodat een afweging van bos- en landbouwbelang plaats kan vinden.

Een evenwicht tussen vraag en aanbod van landbouwgrond is zeker nog niet aanwezig. Om dit te bereiken is toenemende en blijvende werkgelegenheid buiten de landbouw onontbeerlijk. In verschillende plaatsen in het zuiden des lands heeft de afvloeiing uit de landbouw reeds grote vormen aangenomen.

Zodra in dit opzicht een zeker evenwicht is ingetreden, is ook de rechtsgrond voor instandhouding van een herplantplicht weggevallen. De noodzaak tot behoud van het aanwezig bosareaal wordt intussen vergroot door de toenemende behoefte aan ont-

spanningsmogelijkheid, mede in verband met de toenemende motorisering, de toegenomen vakantiemogelijkheden en stijging van welvaart.

Het kapverbod zal worden afgeschaft, behoudens enkele uitzonderingen. Gezien een en ander kan het bestuur van het Landbouwschap onder de huidige omstandigheden zich met handhaving van de herplantplicht, mits soepel toegepast, verenigen.

Het begrip houtopstand.

Het streven naar beknoptheid heeft er wellicht toe geleid een definitie van dit uiterst belangrijke begrip achterwege te laten. Ten onreche o.i. (evenzo prof. J. M. Polak in Soc. Econ. Wetgeving 1958, no. 10). Soms wordt gesproken over bossen en houtopstanden, zo in de considerans, elders over bossen en andere houtopstanden (artt. 7, 11). Het voorontwerp 1953 definieerde als houtopstand: hakhout, griendhout en één of meer bomen. De thans nog geldende Bodemproductiebeschikking Bosbouw en Houtteelt 1949 (Stct. 1949, no. 184) geeft een soortgelijke omschrijving nl. „hakhout en één of meer bomen”. Terwille van de rechtszekerheid dient deze — niet ongevaarlijke — leemte (Polak o.c.) opgevuld te worden.

Kapverbod.

Het huidige stelsel van kapvergunningen wordt niet bestendigd. Terecht stelt de regering zich op het standpunt, dat zeker voor normale tijden, het belang van de houtproductie niet voor regeling bij de wet in aanmerking komt, nu er een publiekrechtelijke orgaan voor de bosbouw en de houtteelt is.

In een tweetal gevallen kan evenwel een kapverbod worden opgelegd, nl. ter voorkoming van erosie en ter bewaring van natuur- en landschapsschoon.

Het bestuur van het Landbouwschap kan zich met het ten tweede genoemde belang wel, doch met het eerstgenoemde motief niet verenigen. Verstuiven van duinen en zandverstuivingen kunnen ook zeer wel op andere wijze worden tegengegaan dan door middel van houtopstanden. Bovendien, zoal verstuiving optreedt, dan zijn de gebruiksgerechtigden aansprakelijk voor schade welke uit dien hoofde belendende percelen zou ondervinden. Indien het kleine snippers bos betreft, welke o.a. in Midden Limburg een zekere functie voor het tegengaan van erosie vervullen, dan kan een geleidelijke velling welke met het kapverbod beoogd wordt, toch niet verwezenlijkt worden, wegens de veelal veel te geringe omvang. Men zou, indien noodzakelijk, de overdracht van herplantplicht kunnen weigeren en herplant ter plaatse voorschrijven. Het bestuur van het Landbouwschap moge erop aandringen dat een kapverbod ter voorkoming van erosiegevaar geschrapt wordt.

Voorts rijst de vraag of onder velling ook dunning moet worden begrepen. Art. 3 zondert dunning uitdrukkelijk uit, art. 7 niet. Indien dunning als noodzakelijke verzorgingsmaatregel is vereist, dan zou de directeur van het Staatsbosbeheer hiertoe onthefing kunnen verlenen. Deze mogelijkheid kent de wet niet en dus evenmin de bevoegdheid van een afwijzende beslissing in beroep te gaan. Ook hier is de regeling te beknopt gehouden. Aanvulling hiervan komt het Landbouwschap gewenst voor.

Art. 8 scheidt de mogelijkheid dat de eigenaar of gebruiker door de betrokken minister(s) een billijke tegemoetkoming toegekend wordt indien hij aantoonde door het opleggen van het genoemd kapverbod schade te lijden welke redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven.

Op het voetspoor van het voorontwerp 1952 en overeenkomstig de zienswijze van prof. dr. I. Samkalden (Bestuurswetenschappen 1953, blz. 375) bepleit het Landbouwschap de uiteindelijke vaststelling van deze schade bij gebreke van overeenstemming met de overheid, aan de burgerlijke rechter op te dragen en voorts niet te volstaan met een billijke tegemoetkoming doch volledige schadevergoeding toe te kennen.

Artikel 3.

Het valt op dat in dit artikel alleen op de eigenaar van de grond de verplichting tot vernieuwing van gevelde houtopstanden is gelegd. Het voorontwerp legde in art. 20, lid 2, deze verplichting op de gebruiker. Het huidige ontwerp spreekt in art. 7 (kapverbod) van gebruiker en eigenaar indien deze laatste een ander is. Is het niet beter om in art. 3 voor eigenaar te lezen gebruiksgerechtigde?

Het Landbouwschap kan bezwaarlijk de redelijkheid inzien van een herplantplicht indien het bos of de houtopstand buiten de schuld van de gebruiker teniet is gegaan, b.v. door een of andere ziekte. Niettemin rust volgens de huidige tekst van dit artikel de vernieuwingsplicht ook in een dergelijk geval op de eigenaar van de grond.

Hiermede moge worden volstaan. Het bestuur van het Landbouwschap zou het op hoge prijs stellen indien Uw Kamer bij haar beraadslagingen omtrent dit wetsontwerp deze beschouwingen wel in Uw overwegingen zult willen betrekken".

BERICHT OVER PRIJZEN VAN INLANDS HOUT, SEIZOEN 1958/1959 No. 4.

Afgesloten op 16 maart 1959.

(Zie ook overzicht achteraan)

Verklaring van enkele aanduidingen :

G = gunstige ligging, wegen met volle vrachtwagen berijdbaar.

M = matige ligging, wegen bij nat weer niet met volle vrachtwagen berijdbaar.

O = ongunstige ligging, wegen alleen met kleine vrachtwagen berijdbaar.

I. = geveld, tevens uitgesnoeid en uitgesleept.

Streek	maand van verkoop	Wijze van verkoop I = bij inschrijving OH = uit de hand P = publiek	Doorsnede op het midden in cm		Kwaliteit A = goed B = matig C = slecht	Aantal m ³	Prijs per m ³ in gld.		Ligging	Bewerkingsroestand L = zie boven St. = opstaan	Opmerkingen
			met schors	zonder schors			met schors	zonder schors			
GROVEDEN											
Groningen, Friesland en Drente	II	OH	7		B	140	10		G	St	
	III	OH		9	B/C	35		30	G	L	
	III	OH	8		A/B	60	36		M	L	
	II	OH		9 - 18	B	40		37	O	L	
	I	OH		15 - 30	B/C	300		43	G	L	
	III	OH	4 - 19		C	90	9		G	St.	dunn. vezelh.
Overijsel	II	P	3 - 8		B	16	37		G	L	verkaveld
	II	I	16		B	40	38		O	St	
	III	OH		tot 36	A/B	500		42	G	L	
	II	OH		10 - 30	B	180		45	G	L	
	II	P	15 - 33		B	30	36		G	L	verkaveld
Achterhoek en Lijmers	II	OH		8 - 20	A/B	120		43	G	L	
	II	I	26		B	120	42		G	St	
Veluwe, Utr. Heuvelrug en het Gooi	II	OH		15	B/C	300		46	O	L	
	II	OH		14	B	230		48	G	L	
	II	OH	16		A/B	300	50		G	L	
	II	OH		10	B	200		42	O	L	
	II	OH	17		B	1000	44		G	L	
	II	OH		10	B	250		40	M	L	
	II	OH			C	310		32	G	L	3 bomen/m ² scherfhout
	II	OH		7	B/C	100		29	M	L	
	II	P	5 - 10		B/C	60	38		G	L	verkaveld
	II	P	5 - 10		B	50	39		G	L	verkaveld
	II	OH		7	B	40		28	G	St.	
	II	OH	7		B	20	25		O	L	
	II	OH	7		C	20	11 ton		O	L	vezelhout
III	OH	28		A/B	40	56		M	L		
III	OH		8	B/C	70		32	M	L		
III	OH	15		B	600	49		M	L		
III	P	5 - 7		B	25	30		G	L	verk. gem. met Cors. den idem	
Oost-Brabant N. Limburg en Groesbeek	III	P	9 - 16		B	40	32		G	L	
	III	OH	9		B	25	40		M	L	
	III	OH	6 - 27		B	370	37		M	L	
	II	P	4 - 14		B/C	40	19		O	L	verkaveld
	II	P	5 - 6		B	40	33		G	L	onuitgesn. in bos, idem
	II	P	7		B	20	37		G	L	idem
	II	P	5 - 6		B	40	24		G	L	onuitgesn.

Streek	maand van verkoop	Wijze van verkoop I = bij inschrijving OH = uit de hand P = publiek	Doorsnede op het midden in cm		Kwaliteit A = goed B = matig C = slecht	Aantal m ³	Prijs per m ³ in gld.		Ligging	Bewerkings-toestand L = zie boven St = opstam	Opmerkingen
			met schors	zonder schors			met schors	zonder schors			
GROVEDEN											
Oost-Brabant	II	P	4 - 10		B/C	230		5,25	G	L	idem in bos
N. Limburg	II	OH	7		B	60		15	M	St	3e dunning
en Groesbeek	II	P	6		B	15		43	M	L	verkaveld
	III	P	4 - 9		B/C	60		38	G	L	verkaveld
	III	P	3 - 16		B	120		43	G	L	
	III	OH	5		B	7,35 ha	60 ha		M	St	1e dunning
	III	OH		9	B	30		38	G	L	
	III	P	3 - 11		B/C	80		41	G	L	verkaveld
CORSICAANSE DEN											
Overijsel	II	P	10 - 14		A/B	10		44	G	L	verkaveld
	II		8 - 10		A/B	20		56	G	L	verkaveld
	II		4 - 6		A/B	10		50	G	L	verkaveld
Oost-Brabant	II	OH	5		B	20		21	M	St	3e dunning
N. Limburg											
en Groesbeek											
OOSTENRIJKSE DEN											
Groningen,	III	OH		6 - 13	A/B	60		35	M	L	
Friesland											
en Drente											
Waddeneil.	II	OH		8 - 10	C	100		20	M	L	
	III	P	8		C	35		38	G	L	verkaveld
SITKASPAR											
Veluwe, Utr.	III	OH	16		A	65		68	M	L	
Heuvelrug en											
het Gooi											
Waddeneil.	II	P	12		C	30		22	G	L	verkaveld
LARIKS											
Groningen,	II	OH		7 - 11	A/B	30		40	M	L	
Friesland	II	P		4 - 11	A/B	70		56	G	L	verkaveld
en Drente	III	OH	7		A/B	60		36	M	L	
	III	P		4 - 12	A/B	160		56	G	L	verkaveld
	II	P	6 - 9		B	10		63	G	L	verkaveld
	III	OH		7	A/B	20		40	M	L	
	III	OH		6	B	40		40	M	L	
	III	OH		3 - 9	A/B	220		35	O	L	
	II	P		5 - 9	B	20		41	M	L	verkaveld
	II	P		5 - 8	B	20		56	G	L	verkaveld
	II	P		3 - 9	B	50		38	G	L	verkaveld
	II	OH		7 - 12	B	10		43	M	L	
	II	OH		6	B	50		18	M	St	
	II	P		5 - 8	B	10		47	G	L	gestapeld
Overijsel	II	OH		7 - 12	A/B	220		40	G	L	
	II	P	5 - 8		A	30		88	G	L	verkaveld
	II	P	6 - 8		A	10		101	G	L	verkaveld

OVERZICHT BOSPRIJZEN INLANDS HOUT
tot 16 maart 1959

(Samengesteld op verzoek van de Ned. Ver. van Boseigenaren)

Klassificatie volgens sorteringslijst van 1950 (uitgave van het Bosschap).

Zwaar zaaghout: naaldhout boven 25 cm, loofhout boven 30 cm op midden.

Licht zaag- en paalhout: naald- en loofhout boven 18 cm op midden.

Staakhout: tot 17 cm diam. op 1,3 m van onder, recht en weinig verloop.

Geriefhout: overig hout tot 17 cm diam. op 1,3 m van onder.

Voor zover de prijzen „ontschorst” waren opgegeven, zijn deze omgewerkt tot de prijzen met schors gemeten.

Houtsoort en sortiment	meldingen	m ³	prijs/m ³ in gld.	gemiddeld in gld.
<i>Groveden</i>				
zwaar zaaghout op stam	1	120		42
zwaar zaaghout liggend	2	540	38—56	39
licht zaag- en paalhout liggend	5	1810	36—50	43
staakhout op stam	2	80	25—28	32
staakhout liggend	15	2136	27—49	42
geriefhout op stam	2	200	10—15	12
geriefhout liggend	13	920	19—38	33
vezelhout op stam	1	90		9
vezelhout liggend	1	20 ton		11 ton
<i>Corsicaanseden</i>				
staakhout liggend	3	40	44—56	50
geriefhout op stam	1	20		21
<i>Oostenrijkse den</i>				
staakhout liggend	3	195	18—38	26
<i>Fijnspar</i>				
staakhout liggend	7	445	36—49	41
geriefhout liggend	2	50	77—92	86
<i>Zilverden</i>				
zwaar zaaghout liggend	1	15		85
<i>Sitka</i>				
licht paalhout liggend	1	65		68
staakhout liggend	1	30		22
<i>Lariks</i>				
staakhout op stam	1	50		18
staakhout liggend	34	1550	30—100	41
<i>Douglas</i>				
zwaar zaaghout liggend	2	60	61—80	74
licht paalhout liggend	1	220		68
staakhout liggend	9	390	38—70	45
<i>Eik</i>				
zwaar zaaghout liggend	4	110	44—68	59
licht zaag- en paalhout liggend	2	75	40—57	50
geriefhout liggend	16	580	18—70	30
<i>Beuk</i>				
zwaar zaaghout liggend	1	30		55
brandhout liggend	1	50		21
<i>Iep</i>				
fineerhout op stam	1	35		1884
zwaar zaaghout op stam	1	16		175
<i>Berk</i>				
draaihout liggend	2	45	15—25	18
<i>Els</i>				
staakhout liggend	1	30		14
<i>Gebruikssortimenten</i>				
10.000 bossen gelders rijshout				0,5/bos
perkoenen (dennen)		75		50/m ³
larikspalen gepunt		800 stuks		0,73/stuk